

Meira kunning um barnagarðin Casa de los Angeles fæst á heimasíðuni www.casadelosangeles.org

Nøkur av børnunum í barnagarðinum, har Malan arbeiddi sum sjálvboðin í triggjar mánaðir

MYNDIR: PRIVAT

síðani høvdu havt teirra egnu børn á stovninum. Nú vóru børnini stór og mammurnar kundu geva eitt gott arbeiðið aftur sum tókk fyri hjálpina, sum tær einaferð fingi.

Bilsin av vánaligu umstøðunum

Eitt annað, sum beinanvegin hugtók Maluna rættiliga nógv, var stóra orkan og ókugandi dirvið hjá hesum staku kvinnunum, sum á ongan hátt høvdu tað lætt. Í Meksiko er eingin hjálp at heinta, um tú kemur í eina slíka støðu, men hetta merkist ikki á kvinnunum.

– Vit vistu sjálvandi, at tær vóru serstakliga fátækar. Men hetta merktu vit einki til. Kvinnurnar, sum vit hittu, vóru sterkar mammur, sum bara ynsktu tað besta fyri teirra børn, greiðir hon frá.

Tær flestu mammurnar búðu eitt sindur uttanfyri sjálvan býin og Malan gjørdist ikki sørt skelkað, tá hon fyrstu ferð sá umhvørið hjá teimum.

Í barnagarðinum sóu vit ikki á børnunum, at tey vóru fátøk. Hóast vit vistu, at tey livdu undir vánaligum umstøðum, so vóru hetta glað og frísk børn. Tí gloymdu vit eisini upprunan hjá teimum, fortelur hon. Samskiparin á barnagarðinum fer ein dagin ein biltúr við Maluni og nøkrum øðrum gentum, sum eisini arbeiddu á staðnum. Skjótt gjørdust

Malan saman við einum av børnunum í barnagarðinum. Hon gjørdist skjótt góð við børnini

tær varugar við, at hetta var ein heilt annar heimur enn tann, sum tær higartil høvdu sæð og upplivað í hugnaliga býnum San Miguel de Allende.

Sjálvur býurin er tiltikin vakur og hugnaligur, men hetta var nakað heilt annað. Her vóru húsini evarska lítil, ofta ikki meira enn hálv, tey manglaðu tak og nógv órudd var rundan um tey, greiðir Malan frá og leggur afturat, at í hvørjum húsi kundu upp til fyra familjur búleikast saman.

Eg minnst, at eg varð yvrraskað av, at tað veruliga stóð so illa til. Eg hevði longu verið í barnagarðinum í ein mánaða og kendi flest øll børnini. Og harvið eisini mammurnar. Tá tú so sært vánaligu umstøðurnar rundan um tey, so verður tú sjálvandi

kedd. Hetta vóru jú børn, sum eg var vorðin góð við, sigur hon og leggur samstundis dent á, at hetta vóru viðurskipti, sum tey sjálvboðnu vóru væl kunnaði um áðrenn.

Eg visti tað væl áðrenn og eg hevði eisini fyrireikað meg sjálva væl til hetta. Men tá tú fert út í heimin og sært hetta við tínum egnu eygum, so verður knappliga alt tað, sum tú kanska frammanundan visti, nógv meira veruligt.

Mussaði og klemmaði

Í barnagarðinum er eingin ivi um, at børnini hava tað gott. Tey verða mussaði og klemmaði í heilum, meðan starvsfólkini samstundis syrgja fyri, at tennirnar verða bustaðar og at børnini fáa okkurt gott at eta. Hvønn seinnaftur verða øll klæðini skifti

Sum at fáa eina nýggja familju

Tey sjálvboðnu starvsfólkini á Casa de los Angeles bógva øll saman í einum húsi. Eftir arbeiðstíð hava tey frí og kunnu tí sjálvi avgera, hvat tíðin verður nýtt til. Hjá Maluni fór mesta tíðin við at ganga runt í hugnaliga býnum og hyggja eftir øllum tí forkunnuga, sum har var at síggja. At vitja kaffistovur var eisini eitt stórt hitt.

Sambandið millum tey sjálvboðnu var, sambært Maluni, heilt fantastiskt:

Eg minnst, at eg undraði meg yvir, at øll vóru so ótrúliga fitt. Tað var stór útskipting í húsinum, meðan eg bíði har og allatíðina kom onkur nýggjur til. Men beinanvegin var samanhaldið nakað so ótrúligt. Hetta var sum at fáa eina nýggja familju og eg eri so takksom fyri, at eg eri komin at kenna hesi ymiski fólkini, sum komu ymsa staðni frá í heiminum.

San Miguel de Allende, Meksiko

Ein lítil og tiltikin hugnaligur býur við umleið 150.000 íbúgvum. Nógvar ferðafólk frá øllum heiminum vitja hvørt ár gamla býin, sum hevur eina drúgva og áhugaverða søgu. Eingi ferðsluljós eru í býnum og allir vegirnir eru steinlagdir sum í gomlum døgum. Eingi høgús eru í býnum, men allastaðni standa gomul og hugnalig hús.

Í miðbýnum liggur savningarstaðið, Jardín, við eini rúgvu av kaffistovum, barrum og smáum handlum. Allastaðni í býnum framleiða íbúgvur list og lutir av alskyns slag.

Mitt í býnum liggur eisini vakra kirkjan La Parroquia. Framman fyri henni situr Malan javnan saman við vinfólkunum og einum góðum kaffimunni, meðan tey njóta vakra útsýnið.

Ætlar sær aftur til Meksiko

Í dag er Malan glað fyri avgerðina um at vera í barnagarðinum í heilar triggjar mánaðir. Fleiri av teim sjálvboðnu steðga munandi stytri, men sambært Maluni var tað ikki fyrr enn aftaná fyrsta mánaðin, at hon veruliga kendi allar mannagongdirnar og av tí sama kundi kenna seg meira heima í øllum tí tryggja.

– Eg kom sjálvandi ikki at kenna øll børnini ordiliga væl, men sambandið var beinanvegin rættiliga gott við tey allar flestu. Eg hevði eisini heilt víst nøkur børn, sum eg gjørdist serliga góð við og tú kanst ætla, at tað var torført at siga farvæl við hesi, tá eg skuldi fara heim aftur, fortelur hon. Seinasta dagin gekk hon runt á stovninum og sum tað seinasta fór hon inn á stovuna hjá pinkubørnunum, har henni eisini dámdi best at vera. Har liggur eitt av børnunum, sum hon er vorðin allarbest við og Malan fær ikki ordiliga tikið seg saman til at siga honum farvæl. Ístaðin stóð hon bara yvir honum og streyk honum um hondina, meðan hon tosaði spakuliga við hann. Meðan hon soleiðis stendur og kinnir lítla dreinginum tendrast aftur ein neisti í ungu klaksvíksdámuni og hon veit, at hon ein dag stendur aftur í sama barnagarðinum og veitir eina hjálpanði hond til teirra, sum kanska hava allar mest tørva á hjálpi.